

NORAKSTS
Lieta Nr.117023013
Lietvedības Nr.1-0230-13/04

SPRIEDUMS
Jūrmalas pilsētas tiesa
2013.gada 2.oktobrī

2013.gada 2.oktobrī tiesnese S.Glaudāne izskatīja Edgara Džeriņa, personas kods 151074-11507, sūdzību par Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu policijas iecirkņa 2013.gada 17.jūlija lēmumu Nr.430069491/1, un tiesnese

konstatēja

Ar Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu policijas iecirkņa KPN inspektora A.Suškina 2013.gada 10.jūlija protokolu-paziņojumu Nr.430069491 Edgars Džeriņš saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149³¹.panta astoto daļu sodīts ar naudas sodu Ls 40 apmērā.

Ar Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu policijas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieces, majores I.Kovaļevskas 2013.gada 17.jūlija lēmumu Nr.430069491/1 Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu policijas iecirkņa KPN inspektora A.Suškina 2013.gada 10.jūlija protokols-paziņojums Nr.430069491 atstāts negrozīts, bet Edgara Džeriņa sūdzība noraidīta.

2012.gada 5.augustā Jūrmalas pilsētas tiesā saņemta Edgara Džeriņa, personas kods 151074-11507, sūdzība par Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu policijas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieces, majores I.Kovaļevskas 2013.gada 17.jūlija Nr.430069491/1 lēmuma atcelšanu.

Sūdzībā norādīts, ka 2013.gada 10.jūlijā Edgara Džeriņa piederošajai automašīnai BMW 520 () pie vāģstikla tika piestiprināts administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums Nr.430069491. Sūdzībā norādīts, ka lēmuma autors nav vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izvērtējis lietas apstākļus. Sūdzībai pievienots fotoattēls, kurš datēts ar 2013.gada 10.jūliju, plkst.08:58:05, no kura redzams, ka ceļa zīmi, kura norāda uz invalīdu stāvvietu, pilnībā aizsedz garš un augsts busiņš, kuram nekādi nav iespēja redzēt cauri ceļa zīmi. Līdz ar to šajā gadījumā nav izdarīts administratīvais pārkāpums, jo saskaņā ar LAPK 9.pantu administratīvais pārkāpums ir ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta darbība. Pieteicējs norāda, ka šajā gadījumā nebija pieļāvis ne nodomu, ne neuzmanību. Kad viņš atgriezās, busiņš bija aizbraucis un viņš ieraudzīja ceļa zīmi, pēc kā uzreiz savu automašīnu pārvietoja.

Pieteicējs norāda, ka par pieņemto lēmumu viņš 2013.gada 12.jūlijā iesniedza sūdzību, kurā norādīja iepriekš minētos argumentus un pierādījumus. Uz savu sūdzību saņēma VP VRP Cēsu policijas iecirkņa 2013.gada 17.jūlija lēmumu Nr.430069491/1. No lēmuma ir pilnīgi acīmredzams, ka lēmuma autors ar sūdzību nemaz nav iepazinies. Sūdzībā ne ar vienu vārdu nav apskatīts LAPK 9.pants kontekstā ar Pieteicēja iesniegto videoreģistratora fotoattēlu, ka lēmumā tik plaši apskatīto ceļa zīmi par invalīdu stāvvietu pilnībā aizsedza garš un augsts busiņš, caur kuru ceļa zīmi nevarēja nemaz redzēt. Pamatojoties uz iepriekš norādītiem apstākļiem, Edgars Džeriņš lūdz atcelt VP Cēsu policijas iecirkņa 2013.gada 17.jūlija lēmumu Nr.430069491/1.

Ar 2013.gada 17.jūlija Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieces, majores I.Kovaļevskas lēmumu Nr.430069491/1 Edgara Džeriņa sūdzība noraidīta, bet Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektora A.Suškina 2013.gada 10.jūlija lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.430069491 atstāts negrozīts.

Pārbaudot Edgara Džeriņa sūdzību un tai pievienotos materiālus, tiesnese atzīst, ka sūdzība ir apmierināma sekojošu motīvu dēļ:

Lietā nav strīda par to, ka Edgars Džeriņš novietoja automašīnu BMW 520, valsts reģistrācijas Nr. _____, stāvēšanai pie ceļa zīmes Nr.532 un papildzīmes Nr.837, Nr.803, Cēsis, Raunas ielā 13a, bez invalīdu stāvvietas izmantošanas kartes.

Tiesnese kritiski vērtē 2013.gada 17.jūlija Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu iecirkņa Kārtības policijas nodaļas priekšnieces, majores I.Kovaļevskas lēmumā Nr.430069491/1 norādīto, ka Edgara Džeriņa sūdzībā minēto apgalvojumu, ka viņš pārkāpumu izdarīja neapzināti, jo neredzēja ceļa zīmi, kuru aizsedz stāvvietā novietotais busiņš, iestāde vērtē kā mēģinājumu izvairīties no administratīvās atbildības, jo Ceļu satiksmes likuma 19.pants nosaka, ka ceļu satiksmes dalībnieku pienākums ievērot ceļa zīmes.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9.panta pirmajā daļā noteikts, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 10.pantā noteikts, ka administratīvais pārkāpums atzīstams par izdarītu ar nodomu, ja persona, kas to izdarījusi, ir apzinājusies savas darbības vai bezdarbības prettiesisko raksturu, paredzējusi tās kaitīgās sekas un vēlējusies vai apzināti pieļāvusi šo seku iestāšanos.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 11.pantā noteikts, ka administratīvais pārkāpums atzīstams par izdarītu aiz neuzmanības, ja persona, kas to izdarījusi, ir paredzējusi savas darbības vai bezdarbības kaitīgo seku iestāšanās iespēju, bet vieglprātīgi paļāvusies, ka tās varēs novērst, vai arī nav paredzējusi šādu seku iestāšanās iespēju, kaut gan tai vajadzēja un tā varēja tās paredzēt.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.pants noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Iestādē pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās atbildības, bet tiesā — iestādei. Ja administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādītiem uzskatāmi šādi apstākļi: 1) vispārzināmi fakti; 2) ar spēkā stājušos tiesas spriedumu vai prokurora priekšrakstu par sodu kriminālprocesā konstatēti fakti; 3) ar spēkā stājušos nolēmumu par personas saukšanu pie administratīvās atbildības konstatēti fakti; 4) fakts, ka persona zina vai tai vajadzēja zināt savus normatīvajos aktos paredzētos pienākumus; 5) fakts, ka persona zina vai tai vajadzēja zināt savus profesionālos un amata pienākumus; 6) mūsdienu zinātnē, tehnikā, mākslā vai amatniecībā vispārpieņemtu izpētes metožu pareizība. Ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona. Administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Faktus, kurus saskaņā ar likumu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar nodibināt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļiem. Pierādījuma ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem. Pierādījumi ir attiecināmi uz konkrēto administratīvā pārkāpuma lietu, ja ziņas par faktiem tieši vai netieši apstiprina administratīvā pārkāpuma lietvedībā pierādāmo apstākļu esamību vai neesamību, kā arī citu pierādījumu ticamību vai neticamību, izmantošanas iespējamību vai neiespējamību. Ziņas par personas privāto dzīvi, tās sensitīvajiem datiem, komercdarbību un mantisko stāvokli pieļaujams iegūt tikai tajā gadījumā, ja tas nepieciešams, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Administratīvā pārkāpuma lietvedībā iegūtas ziņas par faktiem, kā arī ziņas, kas fiksētas ar tehnisku līdzekļu palīdzību, ir pieļaujams izmantot kā pierādījumus, ja tās iegūtas un procesuāli nostiprinātas šajā kodeksā noteiktajā kārtībā.

Iepazīstoties ar lietas materiāliem pievienoto CD ierakstu, tiesnese secina, ka Edgars Džeriņš nevarēja redzēt minēto ceļa zīmi aiz novietotā mikroautobusa transportlīdzekļa. Bez tam, no CD ieraksta secināms, ka izkāpjot no sava transportlīdzekļa un ejot no tā prom, Pieteicējs neatskatās, kā tas norādīts Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu policijas iecirkņa 2013.gada 17.jūlija

lēmumā Nr.430069491/1. Līdz ar to atzīstams, ka Pieteicējam nebija nodoma izdarīt administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 149³¹.panta astotā daļā, kā arī atzīstams, ka minētais administratīvais pārkāpums nebija izdarīts aiz neuzmanības.

Minētā tiesību norma – LAPK 149³¹.panta astotā daļa, ir ietverta LAPK 10. „a” nodaļā, kurā paredzēta atbildība par administratīvajiem pārkāpumiem ceļu satiksmē. Tādējādi gan LAPK 149³¹.panta astotās daļas formulējums, gan tā atrašanās kodeksa 10. „a” nodaļā liecina, ka ceļu satiksmes kā administratīvā pārkāpuma objekts ir ceļu satiksmes noteikumu neievērošana, bet objektīvā puse – darbības, kas vērstas uz ceļu satiksmes pārkāpumiem, subjektīvā puse – nodoms izdarīt pārkāpumu. Gadījumā, ja netiek konstatēta kāda no minētajām administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmēm, nav pamata personu saukt pie administratīvās atbildības.

Ņemot vērā minēto, tiesnese uzskata, ka Edgara Džeriņa darbībās nav konstatējama LAPK 149³¹.panta astotā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma subjektīvā puse.

Pārbaudījusi vispusīgi un objektīvi lietas materiālus, tiesa atzīst, ka lietas materiāli nesatur pārliecinošus pierādījumus, ka Edgars Džeriņš ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 149³¹.panta astotā daļā.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289⁶.panta pirmo daļu, 289¹².panta otrās daļas 2.punktu, 289¹³., 289¹⁸.pantu, tiesnese

n o s p r i e d a

Edgara Džeriņa, personas kods 151074-11507, sūdzību par Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu policijas iecirkņa 2013.gada 17.jūlija lēmumu Nr.430069491/1 apmierināt.

Atcelt Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu policijas iecirkņa 2013.gada 17.jūlija lēmumu Nr.430069491/1 un lietu izbeigt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Jūrmalas pilsētas tiesā.

Tiesnese /personiskais paraksts/ S.Glaudāne

NORAKSTS PAREIZS

Jūrmalas pilsētas tiesas tiesnese

Jūrmalā, 2013.gada 2.oktobrī

S.Glaudāne